

[Hans Thyge Jacobsen.]

for mit Parti har været inde paa, og som vi ikke staar fremmed over for, om Grænsen for visse enlige Kvinder ikke burde sættes endnu lavere. Jeg skal ikke nævne Tal, men det er jo vitterligt, at enlige Kvinder, som er kommet op midt i Halvtredserne og da bliver Enker uden at have noget Erhverv og uden at have nogen Formue at falde tilbage paa, er meget ilde stillet.

Jeg gaar dernæst over til en Omtale af Ministerens Forslag om at forhøje Grundbeløbene. Som sagt indledningsvis ved Oplæsning af det paagældende Punkt i vort Program ønsker vi Grundbeløbene forhøjet, og vi kan derfor give Tilslutning til denne Tanke. Det synes ogsaa, som om det Princip, hvorefter Forhøjelsen foreslaas, er ganske rationelt. Den højtærede Minister foreslaar at forhøje Grundbeløbene paa den Maade, at de for alle Aldersrentenydere i Alderen 60—65 Aar nu straks sættes til Grundbeløbet for de 65-aarige, og at derpaa samtlige Grundbeløb yderligere erholder en Forhøjelse med 15 pCt. Men jeg maa have Lov til her at gøre opmærksom paa en Uklarhed i Ministerens Tale, paa noget, som i hvert Fald for mig betyder en Uklarhed. Ministeren siger — det staar i Folketings-tidende Sp. 4700 —, at det er Forslagets Tanke at forhøje alle Grundbeløbene til de nuværende for 65-aarige fastsatte Grundbeløb. Det kan ikke være rigtigt, for de Grundbeløb, man har for de 67-aarige og 70-aarige, der har opsat deres Ansøgning, ønsker Ministeren jo ikke at røre ved. Saa vidt jeg kan se af Forslaget, fastholder Ministeren, at der skal ydes det samme eller rettere et højere Ventetillæg end det, vi tilforn har haft. Ministeren siger yderligere — det staar Sp. 4702 —, at Grundbeløbet for samtlige Aldersrentenydere fastsættes til de nugældende Grundbeløb for 65-aarige. Det forekommer mig, at dette modsiges af selve Forslaget, og saa vidt jeg kan se, vil det sige, at Forhøjelserne af Renternes Grundbeløb til Grundbeløbet for 65-aarige i Virkeligheden kun sker for de Aldersrentenydere, som ligger i Intervallet mellem 60 og 65 Aar, medens der ikke sker nogen saadan Forhøjelse for de Aldersrentenydere, der i Dag er over 65 Aar. Disse sidste erholder kun Forhøjelsen paa de 15 pCt. Saa vidt jeg kan se, skulde dette være rigtigt, men hvis det er rigtigt, maa vi nærmere overveje, om det er retfærdigt, at de unge Aldersrentenydere — om jeg maa bruge en saadan Vending — skal have en betydelig større Forhøjelse af Grundbeløbene end de ældre og de helt gamle. Jeg vilde sætte Pris paa,

om Ministeren kunde faa Tid til at udtale sig om dette Punkt, for det er jo muligt, jeg har misforstaaet det, men, som sagt, saa vidt jeg har forstaaet, foreligger der her en Uklarhed.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger om den foreslaaede Aftrapning mellem Kommune-grupperne. Det er jo muligt, at der her maa ske en Ændring, men for en ganske foreløbig Betragtning synes det, som om de foreslaaede Ændringer kommer til at bevirke en meget stor Forskel i de Forhøjelser, der finder Sted inden for de 3 Kommune-grupper. Hvad Aldersrentenyderne angaar, vil den gennemsnitlige Forhøjelse i Hovedstads-gruppen andrage ca. 20 pCt., i Købstadgruppen 22,9 pCt. og for Landkommunalgruppen hele 36,6 pCt. — disse Tal staar Sp. 4702. Og gaar vi til Invalidere-mentynderne, viser det sig, at den gennemsnitlige Forhøjelse i Gruppe 1 vil blive 25,6 pCt., i Købstæderne 29,4 pCt. og i Landdistrikterne hele 45,0 pCt. Den Forskel, som disse Tal viser, synes mig at trænge til en nærmere Forklaring. Ministeren giver selv en Forklaring — det staar Sp. 4701 —, idet han gør gældende, at „Forholdet er blevet yderligere skærpet gennem den Udjævning af Priserne paa de almindelige Forbrugsvarer, som har fundet Sted under Krigen, bl. a. som Følge af Maksimalprissystemet“. Jeg fristes til at sige: Hvilken lykkelig Vending for en Venstre-Minister ved Maksimalprissystemets Førelse! Det, Ministeren her siger, er jo i Virkeligheden, at Maksimalprissystemet har bevirket, at Priserne paa Landet er blevet højere. Jeg kan ikke tænke mig, at det har været Hensigten med Maksimalprissystemet. Skulde det virkelig være rigtigt, betyder det jo, at de af Ministeren her nævnte Tal er Udtryk for en Uretfærdighed, som har bestaaet længe; men er det ikke rigtigt, er der for mig ingen Tvivl om, at de af mig før nævnte Tal, som Ministeren har opgivet, er for høje for Landdistrikternes Vedkommende.

Socialministeren siger længere nede i sin Tale, at det ikke vil være muligt — undskyld, det var ikke det Udtryk, Ministeren indledte med —, men Ministeren siger, at de Oplysninger, man ligger inde med vedrørende Relationerne mellem Leveomkostningerne i de forskellige Kommune-grupper, ikke er udtømmende. Hvorfor er de ikke udtømmende? Jeg tror, vi bliver nødt til paa dette Punkt at se nærmere paa selve Sagen og ogsaa paa Tallene, som Ministeren har opgivet, naar vi mødes i Udvalget.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om de foreslaaede Brændsels-